

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1932 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående viss ändring i bestämmelserna rörande förvaltningen av lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål.

(1:a avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 12 februari 1932 dagtecknad proposition (nr 96), vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen medgiva, att lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål tillsvidare ej behöver av statskontoret göras räntebärande.

Uti en till 1902 års riksdag avlåten proposition, nr 61, föreslog Kungl. Maj:t riksdagen, att redan då inbesparade medel för försäljning av gardesregementenas forna tomter i Stockholm och Kommendantsängen i Göteborg skulle jämte köpeskillingen för öarna Frejsholmen och Boön få sammanföras samt av statskontoret förvaltas och *förräntas* såsom en särskild fond, benämnd »lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål», att av Kungl. Maj:t, efter inhämtande i varje fall av riksdagens medgivande, för sagda ändamål användas, samt att de belopp, som av försäljningsmedlen ytterligare besparades, skulle tillgodoföras nämnda fond för att på enahanda sätt användas.

Denna framställning blev av riksdagen bifallen, och i skrivelse den 6 juni 1902 meddelade Kungl. Maj:t statskontoret föreskrift i ämnet.

I skrivelse till Kungl. Maj:t den 30 januari 1932 har *statskontoret* framhållit, att genom särskilda riksdagsbeslut (jfr prop. 118, punkt 6, till 1918 års lagtima riksdag) betydande belopp blivit för utförande av vissa byggnadsföretag vid armén av tillgängliga medel förskjutna för att i sinom tid ersättas av lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål eller annan fond, dit köpeskillingarna för till lantförsvaret anslagna fastigheter, vilka med riksdagens samtycke försåldes, kunde komma att inflyta. Med avräknande av den behållning, som för närvarande förefunnes å fonden, utgjorde den skuld, som på grund härav åvilade fonden, inemot 18,000,000 kronor.

Det syntes statskontoret lämpligt, att efter bokslutet för fonderna för varje räkenskapsår toges i anspråk då förefintlig behållning för att täcka fondens skuld. Under sådana omständigheter syntes det knappast vara nödvändigt, att fondens medel gjordes räntebärande. Föreskriften att medlen skulle förräntas stode icke i god överensstämmelse med det förhållandet, att de förskotterade kostnader, för vilka täckning skulle lämnas av fonden, borde snarast möjligt ersättas. Det finge erinras om, att anslag av lånemedel upptagits i avvaktan på förskottens ersättande.

Statskontoret hemställde därför, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva, att lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål tillsvidare icke behövde av statskontoret göras räntebärande.

Förslaget har tillstyrkts av departementschefen.

Utskottet har lämnat Kungl. Maj:ts förslag utan erinran och hemställer,

*Utskottets
yttrande.*

att riksdagen må medgiva, att lantförsvarets fond för byggnader och andra försvarsändamål tillsvidare ej behöver av statskontoret göras räntebärande.

Stockholm den 8 mars 1932.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtandet nr 28.